

9. Chúa Giêsu chữa lành cho con ruột của Hoàng gia

Giăng 4: 43-54

Tin Mừng Theo Giăng

Sau khi Chúa Giêsu ở lại hai ngày với người Samari (câu 40), tông đồ Giăng bây giờ tiếp tục trong bài tường thuật của mình, sau cuộc hành trình của Chúa Giêsu về phía Bắc đến khu vực Galilê:

43 Khởi hai ngày ấy, Đức Chúa Giêsu từ đó đi qua xứ Galilê. **44** (vì chính Ngài đã phán rằng một người tiên tri chẳng bao giờ được tôn kính trong quê hương mình). **45** Khi đã đến xứ Galilê, Ngài được dân xứ ấy tiếp rước tử tế, bởi dân đó đã thấy mọi điều Ngài làm tại thành Jerusalem trong ngày lễ; vì họ cũng có đi dự lễ. (Giăng 4:43-45).

Không có danh dự cho quê hương của một con người

Khi Chúa Kitô đến Galilê, Galilê đã chào đón Ngài (Câu 45). Tại sao Giăng đề cập rằng Chúa Giêsu phán rằng một nhà tiên tri không có danh dự trong đất nước của mình? (câu 44), nhưng sau đó viết rằng người Galilê đã chào đón Ngài hoặc tiếp nhận Ngài. Đây dường như là một mâu thuẫn. Một số người nói rằng Giăng đang đề cập đến thực tế là người Do Thái ở Jerusalem không chào đón Ngài, mặc dù Ngài được sinh ra tại Bethlehem thuộc Judah, một lối đi gần về phía nam Jerusalem. Chúa đã khuấy động tổ ong bầu ở Jerusalem bằng cách dọn sạch các đền thờ bằng roi dây (Giăng 2: 15-16), vì vậy những người lớn tuổi Do Thái không có sự chào đón Ngài. Có phải những từ "đất nước của riêng Ngài" ám chỉ Jerusalem hay Galilê?

Câu hỏi 1) Tại sao một nhà tiên tri không có danh dự ở quê nhà? Anh em có nghĩ rằng một người đàn ông hay một người phụ nữ của Thiên Chúa có thể bị cản trở theo cách này bởi những người biết rõ về họ? Làm thế nào chúng ta có thể tránh hạn chế người khác từ việc đạt được tiềm năng của họ trong Thiên Chúa?

Cana thuộc Galilê lên đến tám dặm về phía Bắc Nazareth, vì vậy nó có thể là những từ "quê hương mình" có thể có được đề cập đến quê hương Nazareth của Chúa Kitô; trong khi đó, phần lớn dân số Galilê đã tiếp nhận Ngài.

Điều gì về quê hương của chúng ta mà lại từ chối việc nhận ra Thiên Chúa đang ảnh hưởng trong chúng ta? Tất cả chúng ta không được kêu gọi làm tiên tri, nhưng là những người tin, tất cả chúng ta được kêu gọi làm chứng cho sự thật của Lời Chúa cho những người mà Chúa cho chúng ta cơ hội. Kẻ thù sẽ cố gắng sử dụng sự thiếu kinh nghiệm và thiếu kiến thức của chúng ta về Kinh thánh để làm giảm chỗ đứng của chúng ta với những người ở quê hương hoặc cộng đồng của chúng ta.

Khi Thánh Linh của Thiên Chúa đến với chúng ta, chúng ta được ban cho quyền năng từ trên cao (Công vụ 1: 8), và chúng ta có tiềm năng to lớn khi chúng ta bước ra trong đức tin và tin vào Lời Chúa. Nếu anh em là một tín đồ, anh em đã được làm con trai và con gái của Chúa sống nhờ máu của Chúa Kitô. Kinh thánh nói: **"Vì chung anh em bởi tin Đức Chúa Giêsu Christ, nên hết thầy đều là con trai của Đức Chúa Trời"** (Ga-la-ti 3:26). Bởi vì chúng ta được đưa vào một mối quan hệ giao ước với Thiên Chúa, món quà của chúng ta trở lại với Ngài là những gì chúng ta làm với tiềm năng đó (Ma-thi-ơ 11: 11-12).

Mọi người sẽ thường hình thành những quan điểm của chúng ta dựa trên con người chúng ta trước khi chúng ta đến với Chúa Kitô. Kẻ thù sẽ tìm cách sử dụng những ý kiến hạn chế chống lại chúng ta và cản trở những gì chúng ta có thể hoàn thành cho Chúa Kitô. Họ muốn ngăn chúng ta thoát khỏi “cái hộp” đó về những kỳ vọng và giới hạn sai lầm. Ở quê nhà của anh em, anh em có thể luôn được biết đến là con trai của ngư dân, hoặc thợ cơ khí, hoặc cô hầu bàn thị trấn, hoặc những người ở quê nhà. Các định kiến và kỳ vọng của tất cả các loại có thể cản trở chúng ta thoát khỏi sự tự do và trở thành con người chúng ta muốn trở thành. Tuy nhiên, trong Chúa Kitô, chúng ta không còn quan tâm đến nhau theo quan điểm trần tục. Chúng ta phải xem nhau là những sáng tạo mới có khả năng tiềm năng cao trong Chúa. Kinh thánh cho chúng ta biết rằng, nếu anh em được tái sinh, tất cả mọi thứ đều được làm mới:

16 Bởi đó, từ rày về sau, chúng tôi không theo xác thịt mà nhận biết ai nữa; và, dầu chúng tôi từng theo xác thịt mà nhận biết Đấng Christ, song cũng chẳng còn nhận biết Ngài cách ấy đâu. 17 Vậy, nếu ai ở trong Đấng Christ, thì nấy là người dựng nên mới; những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới (2 Cô-rinh-tô 5:16-17).

Tất cả những đặc điểm và thói quen cũ của chúng ta, cả tốt và xấu, được nhớ lâu bởi một số người hiểu chúng ta nhất. Họ có thể đã nói những từ như, “Anh ta sẽ không bao giờ đạt được bất cứ điều gì, “Anh ấy lúc nào cũng như vậy” hoặc có lẽ “Anh ấy thậm chí không thể tốt nghiệp, hưởng hồ gì...” Cho tôi biết bạn cần gì! Mọi người ảnh hưởng đến chúng ta bằng lời nói của họ, và thật khó để chúng ta thoát ra khỏi hình ảnh bản thân đó. Trong lời dẫn trên, Sứ đồ Phao-lô đã viết rằng **“những sự cũ đã qua đi, nầy mọi sự đều trở nên mới” (câu 17)**. Chúng ta cần bám vào những gì Lời Chúa nói về chúng ta và tin vào điều đó, hơn là lắng nghe những lời dối trá của kẻ thù. Lời của Chúa, “món ăn tinh thần” của chúng ta, một trong những thứ chúng ta cần cho ăn để được biến đổi bằng cách làm mới tâm trí của chúng ta. Thánh linh của Chúa sẽ giúp chúng ta thoát khỏi bức tranh tinh thần thường là những suy nghĩ của chúng ta miêu tả về chúng ta. Dưới sự cảm hứng của Thánh Linh, Sứ đồ Phao-lô đã viết:

Tôi làm được mọi sự nhờ Đấng ban thêm sức cho tôi (Phi – líp 4:13).

Chúa Giêsu cũng phán tương tự về tầm quan trọng của đức tin:

Ngài đáp rằng: Ấy là tại các ngươi ít đức tin: vì ta nói thật cùng các ngươi, nếu các ngươi có đức tin bằng một hạt cải, sẽ khiến núi nầy rằng: Hãy dời đây qua đó, thì nó liền dời qua, và không có sự gì mà các ngươi chẳng làm được. (Ma-thi-ơ 17:20 nhấn mạnh tôi).

Nhà truyền giáo vĩ đại đến Ấn Độ, William Carey, cha đẻ của các sứ mệnh hiện đại, đã từng nói, “Hãy mong đợi những điều tuyệt vời của Thiên Chúa và cố gắng làm những điều tuyệt vời cho Thiên Chúa.” Nhiều người trong chúng ta không thử những điều tuyệt vời của Thiên Chúa vì tiềm năng của chúng ta bởi những người có ảnh hưởng trong gia đình hoặc thành phố quê hương của chúng ta. Thông thường, các giới hạn là trong tâm trí của chúng ta. Hãy sử dụng ví dụ về việc chạy một dặm trong bốn phút:

Nhớ là một dặm chạy trong bốn phút? Mọi người đã cố gắng để đạt được nó từ thời Hy Lạp cổ đại. Dân gian kể rằng người Hy Lạp có sư tử đuổi theo người chạy, nghĩ rằng điều đó sẽ khiến họ chạy nhanh hơn. Họ cũng đã thử uống sữa hổ, (tương đương với steroid) -

không phải là thứ anh em mua ở cửa hàng thực phẩm chức năng, mà là đồ thật (Vâng, sữa thật từ hồ thật. Hãy tưởng tượng bạn đang cố gắng "vắt sữa hồ"! sẽ nghĩ rằng việc ai đó có thể vắt sữa một con hồ sẽ cho họ một yêu sách để nổi tiếng, ngoài bất kỳ thành tích thể thao nào!). Nhưng với sự thất vọng lớn của họ, họ không cố gắng làm việc gì. Một dặm chạy trong bốn phút đã không được hoàn thành. Vì vậy, họ quyết định rằng một người không thể chạy một dặm trong bốn phút hoặc ít hơn là không thể. Và trong một ngàn năm, mọi người đều tin điều đó. Cấu trúc xương của chúng ta là tất cả sai, họ nói. Sức cản của gió quá lớn. Sức mạnh của phổi của chúng ta là không đủ. Đã có rất nhiều lý do.

Sau đó, một người đàn ông, một con người duy nhất đã chứng minh rằng các bác sĩ, huấn luyện viên, vận động viên và hàng triệu vận động viên trước anh ta, những người đã cố gắng và thất bại, đều sai. Và, phép màu của phép màu, một năm sau khi Roger Bannister phá vỡ một dặm chạy trong bốn phút; Ba mươi bảy vận động viên khác đã phá vỡ chặng đường chạy một dặm trong bốn phút. Năm sau đó, ba trăm vận động viên đã phá vỡ bốn dặm. Và một vài năm trước nữa, trong một cuộc đua duy nhất ở New York, mười ba trong số ba mươi vận động viên đã phá vỡ chặng đường chạy một dặm trong bốn phút. Nói cách khác, một vài thập kỷ trước, người chạy về đích cuối cùng trong cuộc đua ở New York sẽ được coi là đã hoàn thành điều không thể.

Chuyện gì đã xảy ra? Không có đột phá lớn trong việc đào tạo. Không ai phát hiện ra cách kiểm soát sức cản của gió. Cấu trúc xương và sinh lý của con người không đột nhiên cải thiện. Nhưng thái độ của con người đã cải thiện.

Giống như Chúa Giêsu không được chấp nhận trong thị trấn của chính mình, không cho phép người khác, hoặc thậm chí là chính tâm trí của anh em, đặt những rào cản cản trở bản thân trở thành tất cả những gì anh em có thể ở trong Chúa. Nhiều người trong số anh em đã có những lời nói qua chính mình làm hạn chế tiềm năng của bản thân và điều đó cần phải được phá vỡ. Thoát khỏi thái độ làng quê!

Câu hỏi 2) Những từ nào đã làm tổn thương anh em trong quá khứ mà anh em nhớ lại rất nhanh? (Đối với các nhóm được thành lập, một câu hỏi thay thế: Điều gì thường được nói là làm tổn thương và hạn chế con người?)

Đức tin của một quan chức hoàng gia

46 Vậy, Ngài lại đến thành Cana, trong xứ Galilê, là nơi Ngài đã hóa nước thành rượu. Nguyên ở tại thành Ca-bê-na-um, có một quan thị vệ kia, con trai người mắc bệnh. *47* Quan đó nghe Đức Chúa Giêsu đã từ xứ Giuđê đến xứ Galilê, bèn tìm đến và xin Ngài xuống đặng chữa cho con mình gần chết. *48* Đức Chúa Giêsu phán rằng: Nếu các ngươi không thấy phép lạ và điềm lạ, thì các ngươi chẳng tin! *49* Quan thị vệ trả lời rằng: Lạy Chúa, xin Chúa xuống trước khi con tôi chưa chết! *50* Đức Chúa Giêsu phán rằng: Hãy đi, con của người sống. Người đó tin lời Đức Chúa Giêsu đã phán cho mình, bèn đi. (4 Giảng 46:50)

Giăng viết rằng Chúa Giêsu đã đến Cana miền Galilê, một vài dặm về phía bắc qua Nazareth, nơi mà Ngài lớn lên. Mặc dù Chúa Giêsu đã thành công lớn trong việc đánh sập các bức tường giữa người Do Thái và người Samari, nhưng Ngài không làm hài lòng chính Ngài, nhưng Ngài được

Cha của Ngài hướng dẫn đến nơi mà Ngài cần, tức là vùng đất tối tăm của Galilê (Ê-sai 9: 2). Ở đó, Ngài được người dân Cana rất hoan nghênh. Đây là quê hương của Nathanael (Giăng 21: 2). Đây cũng là nơi nước được làm thành rượu, dấu hiệu kỳ diệu đầu tiên mà Chúa Giêsu đã thực hiện (Giăng 2:11).

Giăng cũng nói với chúng ta rằng một lý do khác mà họ chào đón Ngài là vì tất cả họ đều thấy những gì Ngài đã làm trong Lễ Vượt qua, vì họ cũng đã ở đó (câu 45). Những người đàn ông Do Thái tưởng thành kì vọng sẽ thờ ba lần một năm tại ba lễ chính: Lễ Bánh không men, thường được gọi là Lễ Vượt qua; Lễ các tuần hoặc lễ Ngũ tuần, và Lễ lều tạm hoặc Đền tạm vào mùa thu. Nhiều cộng đồng trong một thị trấn đã đi cùng nhau. Vì vậy, khi nhiều người Do Thái ở Galilê trở về từ Lễ Vượt qua, từ đó đã sớm nói về việc Chúa Giêsu đã đương đầu với sự tham lam trong Đền thờ của Thiên Chúa ở Jerusalem. Giăng đã nói với chúng ta về trường hợp khi Chúa Giêsu đẩy các bàn ghế tiền trong các tòa án đền thờ và việc Ngài dùng roi da chống lại những người đổi tiền (Giăng 2:15). Một điều khác mà Giăng đề cập đến khi xảy ra ở Jerusalem là phép lạ mà Ngài đã thực hiện:

Đang lúc Ngài ở thành Giê-ru-sa-lem để giữ lễ Vượt Qua, có nhiều người thấy phép lạ Ngài làm, thì tin danh Ngài. (Giăng 2:23).

Khi mọi người trở về nhà sau bữa tiệc, rất có khả năng thị trấn Capernaum trở nên ồn ào với tin tức về phép lạ mà Chúa Giêsu đã thực hiện ở Jerusalem. Giăng kể cho chúng ta về một quan chức hoàng gia nào đó ở Capernaum, người có niềm tin được khơi dậy bởi những gì anh ta nghe được. Từ tiếng Hy Lạp được dịch “quan chức hoàng gia”, tiếng Hy Lạp là *basilikos*, có nghĩa là “vua”. Quan chức hoàng gia là một người có cấp bậc cao trong tòa án Herod. Thứ hạng của ông ta không có ý nghĩa gì bây giờ, mặc dù, ông ta là một người đàn ông cần con trai của mình được chữa lành.

Tất cả mọi người, giàu và nghèo, người hầu hay quan chức hoàng gia, tất cả chúng ta đều trải qua cuộc sống thăng trầm. Khi chúng ta ở trong thung lũng cuộc sống, chúng ta đừng nản lòng vì thường là những lúc khó khăn dẫn đến phước lành lớn cho một gia đình, chẳng hạn như người mà chúng ta đọc trong bài này. Khi ông ta thấy sức khỏe của con trai mình suy giảm, sự tuyệt vọng, cũng như hy vọng và niềm tin vào Chúa, bắt đầu trỗi dậy khi nghe về những phép lạ mà Chúa Kitô đã làm ở Jerusalem.

Câu hỏi 3) Những câu chuyện về cuộc sống đang được thay đổi, những lời cầu nguyện được nghe, hoặc những lời chứng chữa lành mà anh em đã nghe có ảnh hưởng đến anh em trong quá khứ? Chia sẻ ngắn gọn một số trong những câu chuyện đáng khích lệ này.

Bốn sự phát triển thúc đẩy đức tin của quan chức hoàng gia

1) **Ông ta đủ tin rằng đi qua mười chín dặm để nhìn Chúa Giêsu.** Có một cái gì đó về quan chức hoàng gia này là tuyệt vời để xem xét. Trước hết, ông ta không để lại quyết định cho người khác, chẳng hạn như vợ hoặc người hầu; ông ta tự đi. Ông ta có thể dễ dàng biện minh việc gửi một người hầu để yêu cầu Chúa Giêsu đến với con trai mình; Rốt cuộc, ông ta có lẽ đã bị ngập trong vai trò chính thức của mình. Khoảng cách từ Capernaum tới Cana là khoảng mười tám dặm đồi dốc. Nếu anh em muốn xem bản đồ của khu vực này, anh em có thể đặt trình duyệt của mình đi đến địa chỉ Web sau: <http://bibleatlas.org/full/cana.htm>

Khi chứng kiến con trai mình suy giảm sức khỏe, ông ta có thể tìm đến bác sĩ y khoa. Thay vào đó, ông ta đặt niềm tin vào Chúa Kitô và quyết định rằng ông sẽ tới thăm Chúa Giêsu và cầu xin với Ngài đi bộ mười chín dặm tới Capernaum để chữa lành cho con trai mình. Người ta tự hỏi liệu cậu bé đã hôn mê khi người cha rời đi, vì quan chức này chắc chắn rằng cậu con trai của mình sắp chết (câu 47). Năm giờ đi bộ từ Capernaum đến Cana, tôi chắc chắn, là khoảng thời gian tan vỡ và đau lòng khi nghĩ đến việc mất con trai. Có phải ông ấy đã lựa chọn đúng? Ông ta còn bao nhiêu thời gian trước khi con trai mình chết? Trong khi ông ta cố gắng đi bộ nhanh nhất có thể, tôi có thể tưởng tượng rằng ông ta phải có một trận chiến với nhiều nỗi sợ hãi trong tâm trí. “Chuyện gì xảy ra nếu Chúa Giêsu quá bận rộn? Ngài có thể làm những điều mà họ nói Ngài có thể làm không? Tôi có đủ thời gian để đi xa đến thế này và để Chúa Giê-xu quay ngược thời gian không?” Ông ta đã bị giới hạn trong đức tin của mình khi nghĩ rằng chỉ có sự hiện diện vật lý của Chúa Giêsu mới có thể chữa lành cho con trai ông. Ông tin rằng Chúa chỉ có một cách chữa bệnh, tức là bàn tay của người chữa bệnh phải được đặt lên con trai ông. Chúng ta cũng có thể giới hạn Thiên Chúa bằng cách nghĩ rằng Chúa chỉ sử dụng một cách nhất định để trả lời những lời cầu nguyện của chúng ta.

2) **Ông ta cầu xin Chúa Giêsu giúp đỡ.** Tôi chắc rằng người đàn ông đã trải qua hành trình kéo dài năm giờ đi bộ nhanh nhất có thể và có lẽ cầu nguyện trong tuyệt vọng cho con trai mình, sợ rằng ông ta sẽ không gặp lại nụ cười ngọt ngào của con trai mình. Chính suy nghĩ mất con trai đã không thể chịu đựng được khi chiêm nghiệm. Người đàn ông này quan tâm sâu sắc đến con trai mình, và ông ta sẽ làm mọi thứ để con mình trở nên tốt hơn. Khi ông ta đến Cana và tìm thấy Chúa Giêsu, **“ông ta đã cầu xin Chúa tới” (câu 47)**. Trong ngôn ngữ Hy Lạp, cụm từ này ở thì không hoàn thành, do đó, cần phải diễn giải rằng ông ta tiếp tục cầu xin Ngài nhiều lần. Người đàn ông này sẽ không buông tay; Ông ta đặt hết hy vọng vào Chúa Giêsu, đánh cược rằng Chúa sẽ đồng ý đến nhà ông và cầu nguyện cho con trai ông. Ông ta biết rằng con trai ông đã cận kề với cái chết (câu 47) và ông có ít thời gian. Ông ta khẩn khoản và tuyệt vọng. Câu trả lời của Chúa Giêsu ban đầu có vẻ khá gay gắt, nhưng câu trả lời đã được nói nhiều lần cho những người xung quanh:

“Nếu các ngươi không thấy phép lạ và điềm lạ, thì các ngươi chẳng tin” (Giăng 4:48).

Những lời nói không chỉ hướng đến ông ta mà còn cho cả đám đông. Có thể nó đã trở thành như một rạp xiếc của những người tìm kiếm hành động bất ngờ tiếp theo của Chúa. Các quan chức hoàng gia đã đến, nhiều khả năng, vẫn còn trong trạng phục chính thức của mình, hy vọng, sẽ tăng thêm trọng lượng cho yêu cầu của mình cho Chúa Giêsu đến và cầu nguyện cho con trai mình. Người đàn ông, mặc trang phục chính thức và khá tuyệt vọng, đã thu hút nhiều hơn một đám đông muốn xem những gì đang xảy ra. Chúa Giêsu biết bản chất con người và động cơ của con người. Chúa muốn đưa ông ta đi xa hơn trong bước đi đức tin của mình vì người đàn ông tin rằng chỉ có chuyển ghé thăm cá nhân trực tiếp đến nhà ông ta mới là công cụ chữa lành cho con trai ông ta.

Điều này tương tự với đức tin của Martha về cái chết của anh trai cô, Lazarus, khi cô nói với Giêsu, **“Martha thưa cùng Đức Chúa Giêsu rằng Lạy Chúa, nếu Chúa ở đây, thì anh tôi không chết” (Giăng 11 : 21)**. Chúa Kitô muốn quan chức hoàng gia và chúng ta cũng vậy, mở rộng đức tin của chúng ta để không thấy mà tin, tức là tin vào sự toàn vẹn của Lời Chúa, tức là sự trung thực theo thói quen của Chúa, chứ không phải bởi các dấu hiệu và phép lạ, đẹp như họ khi Chúa di chuyển để trả lời cầu nguyện. Trong lúc tuyệt vọng, quan chức hoàng gia bắt đầu ra lệnh cho Chúa Kitô về việc Chúa Kitô phải đến Capernaum để chữa lành cho con trai mình. Bài học để chúng ta học

hỏi là chúng ta phải rời Đức Chúa Trời để thực hiện các công việc của Ngài theo cách của Ngài. Đức tin làm đẹp lòng Thiên Chúa là hành động và đáp lại không phải vì một dấu hiệu hay câu trả lời cho lời cầu nguyện mà dựa trên Lời của Đức Chúa Trời. .

Sau khi phục sinh, Chúa Giêsu đã tỏ mình ra cho Tôma. Cho ông ta xem những hình vẽ trên móng tay và bàn chân của Ngài, Ngài phán với ông ta, **“Phước cho kẻ chẳng từng thấy mà đã tin vậy” (Giăng 20:29)**. Chúa mong mọi dân của Ngài tin cậy Ngài và bước ra trên Lời Ngài ngay cả khi họ không thấy bất kỳ bằng chứng nào cho việc tin:

22 “Đức Chúa Giêsu cất tiếng phán rằng”: Hãy có đức tin đến Đức Chúa Trời. **23 “Quả thật, ta nói cùng các ngươi, ai sẽ biều hòn núi này rằng: Phải cất mình lên, và quăng xuống biển, nếu người chẳng nghi ngại trong lòng, nhưng tin chắc lời mình nói sẽ ứng nghiệm, thì điều đó sẽ thành cho.** **24 Bởi vậy ta nói cùng các ngươi: Mọi điều các ngươi xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin đã được, tất điều đó sẽ ban cho các ngươi.” (Mác 11:22-24).**

Câu 4) Tại sao Thiên Chúa muốn chúng ta tin trước khi chúng ta nhìn thấy?

Quan chức hoàng gia không bị từ chối bởi những lời của Giêsu, nhưng vẫn tiếp tục nài nỉ: **“Lạy Chúa, xin Chúa xuống trước khi con tôi chưa chết!” (câu 49)**. Câu nói của ông ta phản ánh sự tuyệt vọng của ông ta khi không còn nhiều thời gian cho con trai của mình. Chúa Giêsu phán với ông ta: **“Hãy đi, con của người sống” (câu 53)**.

3) Quan chức tin rằng lời của Chúa Giêsu rằng con trai ông ấy sẽ sống. Ngài đã không phản hồi, "Cái gì, không có dấu hiệu gì! Không cầu nguyện! Không đặt bàn tay lên người con ta! Vậy là gì? Đó không phải là cách mà nó được cho là để xảy ra! Làm sao tôi biết những gì ông nói là đúng? Ông đang nói rằng ta có nên tin rằng công việc chữa lành đã diễn ra mà không ông không đến chỗ con trai ta? " Giữa sự tuyệt vọng của quan chức, ông ta kết hợp niềm tin với một phản ứng. Đây là bài học chính mà Giăng sẽ đưa chúng ta về nhà khi xem cảnh này. Dạng đức tin này là đức tin tôn vinh Thiên Chúa, một đức tin và đáp lại bằng hành động trong cuộc sống của mình.

Tôi chắc rằng có rất nhiều câu hỏi trong trái tim của người đàn ông, nhưng ông ta đã không trút giận lên họ. Ông tiếp nhận Chúa theo lời Ngài và ra đi. Nếu chúng ta bắt gặp ông ta tối hôm đó, chúng ta sẽ thấy ông ta vẫn ở Cana, tràn đầy niềm vui và biết ơn Chúa. Ông ta ở lại đêm đó quyết tâm trở về với đứa con trai được chữa lành vào buổi sáng. Việc can thiệp thay con trai của ông đã hoàn thành. Quan chức hoàng gia biết trong chính mình rằng con trai ông đã được chữa lành, mặc dù ông chưa nhìn thấy nó bằng tận con mắt của chính mình. Quan chức hoàng gia được cho là tin vào Lời Chúa và đáp lại bằng đức tin. Ông ta đã chọn tin vào lời của Chúa Giêsu. Trong nội tâm của ông ta, có một sự bình yên vượt qua mọi sự hiểu biết khiến tâm hồn ông ta được nghỉ ngơi. Sáng hôm sau, ông ta bắt đầu chuyến đi dài mười tám dặm về nhà ở Capernaum.

51 Người đang đi dọc đường, các đầy tớ người đến đón mà rằng: Con trai chủ sống. **52 Người bèn hỏi họ con trai mình đã thấy khá nhằm giờ nào. Họ trả lời rằng: bữa qua, hồi giờ thứ bảy, con rét lui khỏi.** **53 Người cha nhận biết rằng ấy là chính giờ đó Đức Chúa Giêsu đã phán cùng mình rằng: Con của người sống; thì người với cả nhà đều tin.** **54 Ấy là phép lạ thứ hai mà Đức Chúa Giêsu đã làm, khi Ngài từ xứ Giuđê trở về xứ Galilê. (Giăng 4:51-54).**

Những người hầu của ông ta rời Capernaum đến Cana vào ngày hôm sau để tìm chủ nhân của họ và cho ông ta biết tin tốt lành, và họ gặp nhau trên đường đi. Ông ta phát hiện ra từ điều đó rằng phép lạ đã xảy ra vào giờ thứ bảy của ngày trước đó (câu 52), chính xác là lúc Chúa Giêsu đã nói: "con của người sẽ sống" (câu 53). Giờ thứ bảy sẽ là một giờ chiều, có nhiều thời gian để ông ta đi bộ theo hành trình xuống dốc năm giờ về nhà, nhưng trong thâm tâm, ông ta tin rằng lời cầu nguyện của mình đã được nghe thấy và Chúa đã hành động để đáp lại niềm tin đó. Ta muốn hỏi ông ấy về điều đó khi tôi gặp ông ấy!

4) **Ông ta và cả gia đình tin tưởng.** Khi ông ta về nhà và nhìn thấy gia đình, bao nhiêu niềm vui sẽ tràn ngập tâm hồn ông khi ông ấy bế con trai trong vòng tay sau khi nghĩ rằng ông sẽ không bao giờ gặp lại con trai mình nữa? Không có gì ngạc nhiên khi cả gia đình ông tin rằng khi họ phát hiện ra rằng, chính thời điểm Chúa Giêsu bảo ông ra đi, chính là khoảnh khắc con trai ông được chữa lành. Phép lạ này đã chạm đến nhiều cuộc đời, không chỉ là cuộc đời của cậu con trai, mà cả gia đình đều tin tưởng (câu 53). Thật thú vị khi lưu ý rằng, sau đó, Chúa Giêsu có hai người ủng hộ Ngài, Gian-nơ, vợ của Chu-xa và người quản gia của Hê-rốt (Lu-ca 8: 1-3). Vua Hê-rốt có nơi cư trú tại Capernaum. Có lẽ, đó là cùng một gia đình. Chúng ta không thể chắc chắn như Chúa Giêsu đã chạm vào nhiều người, nhưng thật hợp lý khi cho rằng gia đình rất cảm động đến mức họ muốn ủng hộ thánh chức của Chúa Giêsu. Chúng ta không bao giờ biết một hành động tốt sẽ quay trở lại như thế nào để ban phước cho chúng ta (Truyền đạo 11: 1).

Khi chúng ta kết thúc bài học này, tôi muốn anh em dành một vài phút và cầu xin Chúa Thánh Thần mang đến cho anh em những giới hạn của sai lầm và những kỳ vọng tiêu cực sai lầm mà anh em đã đấu tranh. Những điều này có thể đã bị người khác ép buộc, hoặc chúng có thể là một kết quả của cuộc đối thoại nội tâm tiêu cực của chính anh em. Thiên Chúa Cha muốn anh em thoát khỏi những hạn chế này. Hãy để chúng tôi làm như William Carey khuyên răn; "Mong đợi những điều tuyệt vời của Thiên Chúa và cố gắng những điều tuyệt vời cho Thiên Chúa." Kỳ vọng của chúng ta về những gì Thiên Chúa có thể làm và muốn làm cho chúng ta bị ảnh hưởng bởi quan điểm của chúng ta về Ngài là ai. Hãy nhớ lại cách Ngài trả lời lời cầu nguyện của người đàn ông trẻ này! Hãy nhớ lòng trắc ẩn của Ngài khi Ngài vươn ra và chạm vào cuộc sống của chàng trai trẻ này và trả lời người cha tuyệt vọng này. Ghi nhớ; chúng ta không cần phải được ủng hộ. Chúng ta đến với một Thiên Chúa đã muốn cho chúng ta thấy ân huệ của Ngài.

Hãy dành một chút thời gian để cho phép Chúa mang đến cho tâm trí những giới hạn sai lầm này. Giành thời gian yên tĩnh để điều này xảy ra, và cầu nguyện:

Cầu nguyện: Thừa cha, xin giúp con mở rộng tâm trí và trái tim cho tất cả những gì Cha đã chuẩn bị cho con. Giữ con khỏi đặt giới hạn cho bản thân hoặc đặt giới hạn cho người khác. Dạy con hành động trong đức tin vào Lời của Ngài và đáp lại điều đó. Amen!

Keith Thomas

Email: keiththomas@groupbiblestudy.com

Website: www.groupbiblestudy.com